

NASLOV ORIGINALA:

Gregg Braden

The Divine Matrix: *Bridging Time, Space, Miracles, and Belief*

Copyright © 2007 by Gregg Braden

Originally published in 2007 by Hay House, Inc.

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2019

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Milica Rakić

LEKTURA I KOREKTURA:

Maja Banjac Kesić

DIZAJN KORICE:

Siniša Subotić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

G R E G B R E J D E N

BOŽANSKI MATRIKS

HARMONIA

• • • • •

*Imam sićušnu kapljicu
znanja u svojoj duši.
Neka se ona rastopi u tvom okeanu.*
Rumi

• • • • •

Sadržaj

<i>Uvod</i>	11
-------------------	----

DEO I: OTKRIVANJE BOŽANSKOG MATRIKSA:

MISTERIJA KOJA SVE POVEZUJE

Poglavlje I:	Pitanje: Šta se nalazi između?	
	Odgovor: Božanski matriks	29
Poglavlje II:	Uzdrmana paradigma:	
	Eksperimenti koji menjaju sve.....	61

DEO II: MOST IZMEĐU MAŠTE I STVARNOSTI:

KAKO FUNKCIONIŠE BOŽANSKI MATRIKS

Poglavlje III:	Da li smo pasivni posmatrači ili moćni stvaraoci?	85
Poglavlje IV:	Jednom povezani, uvek povezani: Život u holografskom univerzumu	123
Poglavlje V:	Kada je ovde tamo, a tada sada: Preskakanje vremena i prostora u Božanskom matriksu....	143

DEO III: PORUKE IZ BOŽANSKOG MATRIKSA:

ŽIVETI, VOLETI I LEČITI SE U KVANTNOJ SVESTI

Poglavlje VI:	Univerzum nam govori: Poruke iz Božanskog matriksa	159
Poglavlje VII:	Čitanje iz ogledala odnosa: Poruke od nas samih	181
Poglavlje VIII:	Ponovno pisanje koda stvarnosti: Dvadeset ključeva svesnog stvaranja	215

<i>Izjave zahvalnosti</i>	231
---------------------------------	-----

<i>Fusnote</i>	235
----------------------	-----

<i>O autoru</i>	243
-----------------------	-----

Sva materija nastaje i postoji samo snagom sile... Moramo pretpostaviti da se iza te sile nalazi svestan i inteligentan Um. Taj Um je matriks sveukupne materije.
Maks Plank, 1944.

Ovim rečima je Maks Plank, otac kvantne teorije, opisao univerzalno polje energije koje povezuje sve što postoji u univerzumu: *Božanski matriks*.

Božanski matriks *jeste* naš svet.
On je, istovremeno, i sve *unutar* našeg sveta.
To smo mi, i sve ono što volimo, mrzimo,
stvaramo i doživljavamo.
Živimo u Božanskom matriksu i poput umetnika smo,
koji izražava svoje najdublje strasti, strahove, snove i želje
pomoću tajanstvenog kvantnog slikarskog platna.
Ali mi smo i to platno, kao što smo i ono što je
prikazano na platnu.

Mi smo slike, ali i četkica za slikanje.
U Božanskom matriksu, mi smo skladišta unutar
kojih postoje sve stvari; mi smo most između tvorevina naših
unutrašnjih i spoljašnjih svetova, ali i ogledalo koje nam
prikazuje ono što smo stvorili.

Ova knjiga napisana je za sve vas koji želite da probudite
snagu svojih najvećih strasti i najdubljih težnji.
U Božanskom matriksu, vi ste seme čuda,
ali istovremeno, vi ste to čudo.

U v o d

Dođite do ivice.
Mogli bismo pasti.
Dođite do ivice.
Previsoko je!
DOĐITE DO IVICE.
I oni su došli.
I on ih je gurnuo.
I oni su poleteli.

Ove reči daju nam predivan primer moći koja nas očekuje kad se usudimo da se zaputimo izvan granica onoga što smo smatrali istinitim. U ovom kratkom dijalogu koji je napisao savremeni pesnik Kristofer Log, grupa učenika doživela je iskustvo koje se znatno razlikovalo od onoga koje su isprva očekivali.¹ Umesto da se jednostavno nađu *na* ivici, učitelj ih je podstakao i našli su se *sa one* strane ivice, na način koji je istovremeno iznenađujući i osnažujući. Upravo na toj neistraženoj teritoriji, učenici su doživeli sebe na nov način i u tom svom otkriću spoznali su novu slobodu.

Stranice koje slede u svakom smislu su poput dolaska do ivice provalije. One opisuju postojanje polja energije – Božanskog matriksa – koje predstavlja i skladište i most i ogledalo za sve što se događa između sveta *u* nama i sveta koji se nalazi *izvan* naših tela. Činjenica da to polje postoji u svemu, počev od najsitnijih čestica kvantnog sveta pa sve do udaljenih galaksija čija svetlost tek sada dopire do naših očiju, a isto tako i u svemu između toga, menja naša uverenja o ulozi koju mi sami imamo u univerzumu.

Za neke od vas, ono što ćete pročitati biće nov i vrlo različiti način razmišljanja o tome kako se sve u životu odvija. Za neke druge,

biće utešna sinteza onoga za šta već znaju da je istina, ili barem slu-te da je tako. Ali za svakog čitaoca postojanje ove primarne mreže energije koja povezuje naša tela, svet i sve u univerzumu, otvara vrata iza kojih se kriju moćne i tajanstvene mogućnosti.

Zahvaljujući tome, možemo naslutiti da bismo mogli biti mnogo više od pukih posmatrača koji prolaze u jednom kratkom trenutku vremena kroz svet koji već postoji. Kad posmatramo svoj „život” – svoje duhovno i materijalno obilje, svoje odnose i karijeru, svoje najdublje ljubavi i najveća postignuća, zajedno sa svojim strahovima i nedostatkom svega toga – možda u tom trenutku gledamo pravo u ogledalo svojih najistinitijih, a ponekad i najnesvesnijih uverenja. Sve ovo vidimo u svom okruženju zato što se manifestovalo kroz tajanstvenu suštinu Božanskog matriksa, a da bi tako bilo *svesno sopstvo* mora imati ključnu ulogu u postojanju univerzuma.

MI SMO I UMETNICI I UMETNIČKO DELO

Koliko god neverovatno ova zamisao zvučala mnogim ljudima, upravo je ona srž nekih od najvećih kontroverzi koje su se pojavile među nekim od najbriljantnijih umova u nedavnoj prošlosti. Tako je, na primer, Albert Ajnštajn u svojim autobiografskim beleškama izneo svoje uverenje da smo mi, u suštini, samo pasivni posmatrači koji žive u već stvorenom i uspostavljenom univerzumu na koji, po svemu sudeći, imamo veoma malo uticaja. „Eno, tamo napolju je taj ogromni svet”, rekao je Ajnštajn, „koji postoji nezavisno od nas, ljudskih bića, i koji stoji pred nama poput velike, večne zagonetke, iako, bar delimično, dostupne našim moćima proučavanja i rasuđivanja.”²

Nasuprot Ajnštajnovoj perspektivi, koju i danas podržavaju mnogi savremeni naučnici, Džon Viler, fizičar sa Univerziteta Princeton i Ajnštajnov kolega, nudi nam radikalno drugačiji pogled na ulogu koju imamo u univerzumu. Odvažnim, jasnim i slikovitim rečima, Viler ističe: „Pridržavali smo se tog starog shvatanja da tamo *negde napolju* postoji univerzum [Vilerov kurziv], a ovde je čovek, posmatrač, zaklonjen i zaštićen od tog univerzuma staklenom pločom debelom 15 centimetara.” Pozivajući se na eksperimente koji su sprovedeni krajem XX veka koji nam dokazuju time što nešto

posmatramo mi *menjamo* to što posmatramo, Viler nastavlja: „Sada smo od kvantnog sveta doznali da već i samim tim što želimo da posmatramo toliko sićušan predmet kao što je elektron, mi moramo razbiti to staklo, mi moramo posegnuti unutra i zbog toga, staru reč *posmatrač* moramo izbrisati iz svih knjiga i na njeno mesto staviti reč *učesnik*.”³

Kakav obrt! Ovom radikalno drugačijom interpretacijom našeg odnosa prema svetu u kom živimo, Viler tvrdi da je nemoguće samo posmatrati svet koji se događa oko nas. Eksperimenti kvantne fizike pokazuju da kad posmatramo nešto toliko sićušno kao što je elektron – samim usmeravanjem svoje pažnje na to što on radi, makar samo i na trenutak – mi menjamo njegova svojstva. Eksperimenti pokazuju da je sam čin posmatranja čin stvaranja i da ***svest kreira stvarnost***. Izgleda da ta otkrića podržavaju Vilerove reči, prema kojima više ne možemo smatrati sebe pukim posmatračima koji nemaju nikakav uticaj na svet koji posmatraju.

Kako bismo mogli da mislimo o sebi kao o učesnicima u stvaranju umesto kao o običnim kratkotrajnim prolaznicima ovim svetom, potrebna nam je nova perspektiva univerzuma i načina na koji on funkcioniše. Osnovu za ovako radikalno shvatanje sveta nalazimo u mnoštvu knjiga i radova koje je napisao Dejvid Bom, fizičar sa Univerziteta Princeton i Ajnštajnov kolega. Pre nego što je umro, 1992. godine, Bom nam je ostavio dve pionirske teorije koje nude vrlo različit (a u izvesnom smislu i gotovo holistički) pogled na univerzum i na našu ulogu u njemu.

Prva od njih je njegova interpretacija kvantne fizike zahvaljujući kojoj se najpre upoznao sa Ajnštajnom, a zatim se i sprijateljio s njim. Ova interpretacija otvorila je vrata nečemu što je Bom nazvao „kreativno delovanje bazičnih slojeva realnosti.”⁴ Drugim rečima, verovao je da postoje dublji ili viši nivoi stvaranja koji sadrže nacrt – šablon – prema kom se dešava sve u našem svetu. Iz tih suptilnijih nivoa stvarnosti nastaje naš svet.

Njegova druga teorija objašnjavala je univerzum kao jedan jedinstven prirodni sistem, povezan na načine koji nisu uvek očigledni. U početku svog rada na Univerzitetu Kalifornija, u *Laboratoriji Lorens radiješn* (danas *Nacionalna laboratorija Lorens Livermor*), Bom je posmatrao čestice atoma u posebnom gasnom stanju zva-

nom plazma. Tada je došao do otkrića da se čestice, kada su u gasnom stanju, ponašaju manje kao individualne jedinice kakvim ih obično zamišljamo, a više kao povezane jedne sa drugima, kao deo nekog većeg entiteta. Ovi eksperimenti postavili su temelj za pionirski rad po kojem je Bom, verovatno, najpoznatiji – njegovu knjigu iz 1980. godine, *Celina i implicitni red*.

U ovom svom delu, koje menja naš pogled na svet, Bom je izneo stav da bi nam se, kada bismo mogli da sagledamo univerzum u njegovoj celovitosti sa neke više tačke posmatranja, stvari našeg sveta pojavile kao projekcije stvari koje se zbivaju u toj drugoj stvarnosti koju mi ne možemo videti. Bom je i vidljivo i nevidljivo posmatrao kao izraz nekog većeg, univerzalnog reda. Kako bi razlikovao ove dve realnosti, nazvao ih je „implicitni” i „eksplicitni” red.

Stvari koje smo u stanju da vidimo i dodirnemo i koje nam se u ovom svetu čine međusobno odvojenim – kao što su stene, okeani, šume, životinje i ljudi – predstavljaju primere *eksplicitnog reda* stvarnosti. Međutim, bez obzira na to koliko da one izgledaju kao da su odvojene jedne od drugih, Bom sugerise da su u stvari povezane u dubljoj stvarnosti, i to na načine koje mi, sa ovog našeg mesta u stvarnosti, jednostavno ne možemo sagledati. Bom je sve stvari koje nam se čine odvojenim posmatrao kao deo veće celine, koju je nazvao *implicitni red*.

Kako bi opisao razliku između implicitnog i eksplicitnog reda, Bom je napravio analogiju sa brzacima. Koristeći kao metaforu načine na koje možemo da vidimo različite vodene struje u jednom istom brzaku, on je opisao iluziju o odvojenosti. „U toj struji mogu se videti različiti, stalno promenljivi oblici, kao što su vrtlozi, koncentrični krugovi, talasi i kapljice, koji, ipak, očito ne postoje sami za sebe.”⁵ Iako nama te pojave na vodi mogu izgledati kao odvojene, Bom ih je video kao suštinski povezane i spojene jedne sa drugima. „Takvi prolazni pojavni oblici kakvi se mogu javiti u tim apstraktnim oblicima ukazuju samo na *relativnu nezavisnost* [Bomov kurziv] a ne na apsolutnu nezavisnost njihovog postojanja”, tvrdio je.⁶ Drugim rečima, sve je to jedna te ista voda!

Da bi opisao svoje shvatanje kako univerzum i sve što on sadrži – uključujući i nas – može, zapravo, biti deo velikog kosmičkog nacrta u kojem su svi delovi podjednako zastupljeni jedan u drugom, re-

kao je: „Možda je najbolje ovaj novi oblik uvida nazvati *Nepodeljena celokupnost u trenutku koji protiče*.”⁷

Bom je sedamdesetih godina prošlog veka ponudio još jasniju metaforu, koja pokazuje da se o univerzumu može misliti kao o distribuiranoj ali ipak ne i podeljenoj celini. Razmišljajući o povezanoj prirodi svega, on je postao još više uveren u to da univerzum deluje kao jedan ogromni kosmički hologram. U hologramu svaki deo predmeta, ma o kojem predmetu da se radi, sadrži taj predmet u celini, samo u manjoj srazmeri. (Za one koji nisu upoznati sa konceptom holograma, u četvrtom poglavlju dato je detaljnije objašnjenje). Iz Bomove perspektive, ono što vidimo kao svoj svet predstavlja u stvari samo projekciju nečeg još stvarnijeg što se dešava na dubljem nivou stvaranja. Taj dublji nivo je onaj koji je originalan, prvobitan – implicitni. Ovo gledište, zapravo, znači „kako gore, tako dole” i „kako unutra, tako i spolja” i nacrti se nalaze unutar nacrtu, kompletni i potpuni u sebi samima i razlikuju se samo u srazmerama.

Elegantna jednostavnost ljudskog tela pruža nam odličan primer holograma sa kojim smo već dobro upoznati. DNK iz bilo kog dela našeg tela sadrži naš genetski kod – čitav uzorak DNK – za celo telo, bez obzira na to iz kog je dela uzet uzorak. Nije važno odakle da ga uzmemo – iz vlasi kose, iz nokta ili krvi – u njemu je uvek u potpunosti kodiran genetski uzorak koji nas čini onakvim kakvi smo.

Baš kao što se univerzum konstantno menja iz implicitnog u eksplicitni, strujanje koje ide iz nevidljivog u vidljivo stvara dinamički protok stvaranja. To je ta uvek promenljiva priroda kreacije koju je Džon Viler imao na umu kada je opisivao univerzum kao „participatorski”, dakle kao nezavršen i kao onaj koji neprestano daje svoj odgovor svesti.

Zaista je zanimljivo da naša najslavnija drevna učenja opisuju da naš svet upravo ovako funkcioniše. Još od indijskih Veda, za koje neki naučnici smatraju da potiču iz 5000 godina pre nove ere, pa sve do 2000 godina starih Svitaka sa Mrtvog mora, izgleda kao da je njihova opšta zajednička poruka da je svet samo ogledalo stvari koje se dešavaju na jednoj višoj ravni ili u dubljoj stvarnosti. Tako, recimo, prevodioci fragmenata Svitaka sa Mrtvog mora, poznatih

kao *Pesma o prinošenju žrtve na šabat*, sumiraju njihov sadržaj rečima: „Ono što se događa na Zemlji predstavlja samo bleđi odraz one veće, konačne stvarnosti.”⁸

Implikacije kvantne teorije i drevnih tekstova su iste: u nevidljivoj ravni mi sami stvaramo nacrt odnosa, karijera, uspeha i neuspeha koje imamo i doživljavamo u ovom vidljivom svetu. Posmatrano iz ove perspektive, Božanski matriks funkcioniše kao džinovsko kosmičko platno koje nam daje mogućnost da vidimo ne-fizičku energiju naših emocija i uverenja (našu ljutnju, mržnju i bes, isto kao i našu ljubav, saosećanje i razumevanje) projektovanu u fizičkoj ravni.

Kao što filmsko platno bez ikakvih predrasuda prikazuje slike bilo čega ili bilo koga snimljenog, i Božanski matriks kao da pruža površinu na kojoj se u ovom svetu mogu videti naša unutrašnja iskustva i uverenja. Ponekad svesno, a još češće nesvesno, „prikazujemo” svoja istinska uverenja u svemu, počevši od saosećanja, pa do izdaje, pomoću kvaliteta odnosa kojima smo okruženi.

Drugim rečima, mi smo poput umetnika koji izražava svoje najdublje strasti, strahove, snove i želje pomoću žive suštine tajanstvenog kvantnog platna. Ali za razliku od običnog slikarskog platna, koje postoji na jednom mestu u jednom određenom vremenu, naše platno je od istog materijala od kojeg je načinjeno sve – ono je svugde i uvek je prisutno.

Možemo još malo razraditi analogiju sa umetnikom i platnom. U realnom svetu, umetnik je odvojen od svog rada i koristi svoj alat da bi svoju unutrašnju kreaciju preneo u spoljašnji svet. A unutar Božanskog matriksa razlika između umetnosti i umetnika nestaje: mi jesmo platno, ali i slike na njemu; mi jesmo alat, ali i umetnik koji se služi tim alatom.

Zamisao o nama kao stvaraocima svoje sopstvene unutrašnje kreacije podseća na jedan od Diznijevih crtanih filmova koji su često prikazivani na crnobelim televizorima pedesetih i šezdesetih godina prošlog veka. U tom filmu prvo se vidi ruka neidentifikovanog crtača kako na crtačkoj tabli skicira oblik poznatog lika, na primer, Mikija Mause. Zatim, kada je crtež dovršen, Miki odjednom „oživi” a zatim i sam počinje da stvara, crtajući ostale likove iz filma. Tada crtač više nije potreban i više se ne pojavljuje. Ali i bez te ruke koja se više nigde ne vidi, Miki i njegovi drugari poprimaju

svoj život i ličnosti. I dok svi u toj nacrtanoj kući spavaju, čitava kuhinja počinje da biva radosna i živahna. Kada posuda za šećer zapleše sa slanikom, a šoljica za čaj sa posudom za puter, ti likovi više nemaju nikakve veze sa svojim tvorcem. Iako je možda ovo preterano pojednostavljivanje načina na koji mi funkcionišemo u Božanskom matriksu, ova slika može pomoći kao osnova za suptilne i apstraktne ideje o nama kao stvaraocima koji stvaraju *iz* svojih vlastitih kreacija.

Baš kao što umetnik doteruje sliku sve dok ne postane onakva kakva je u njegovoj mašti, izgleda da pomoću Božanskog matriksa i mi činimo isto sa svojim životnim iskustvima. Pomoću svoje palete uverenja, stavova, emocija i molitvi stupamo u interakciju sa drugim ljudima, ulazimo u poslove i situacije podrške ili izdaje koje se odigravaju kroz brojne likove na različitim mestima. Istovremeno, ti ljudi i situacije često nam se čine sablasno poznatim.

I kao pojedinci i svi zajedno, delimo sa drugima ono što smo stvorili u svom unutrašnjem životu u jednom beskrajnom ciklusu sačinjenom od trenutaka koji se nadovezuju jedan na drugi, i tako dan za danom. Kakav prekrasan, neobičan i moćan koncept! Kao što slikar koristi isto platno iznova i iznova, tragajući za savršenom slikom neke ideje, mi možemo da zamislimo sebe kao slikare koji neprestano stvaraju svoju večno promenljivu kreaciju.

Implikacije shvatanja da smo okruženi podatnim svetom koji sami stvaramo su ogromne, moćne, i za neke, možda, čak i pomalo zastrašujuće. Svest da namerno i kreativno možemo koristiti Božanski matriks daje nam snagu da promenimo sve u vezi sa svojom ulogom u univerzumu. Ako ništa drugo, implikacije te ideje navode na pomisao da je život mnogo više od slučajnih događaja i povremenih podudarnosti sa kojima se nosimo najbolje što umemo.

Naš odnos sa kvantnom suštinom koja nas spaja sa svim ostalim podseća nas na to da mi *jesmo* stvaraoci. Zato možemo da izrazimo svoje najdublje želje za izlečenjem, izobiljem, radošću i mirom, u svemu – počev od svog tela i života, pa sve do svojih odnosa sa drugim ljudima. I to možemo učiniti svesno, u vreme i na mestu koje sami izaberemo.

Međutim, baš kao što su učenici iz pesme Kristofera Loga na početku ovog uvoda morali da budu malo „pogurani” od strane uči-

telja kako bi naučili da lete, sve te mogućnosti zahtevaju suptilan, ali ipak veliki zaokret u načinu razmišljanja o našem svetu i o nama samima. Nakon tog zaokreta, naše skrivene želje, najviši ciljevi i najuzvišeniji snovi odjednom će nam se naći nadohvat ruke. I bez obzira na to koliko čudesno takva stvarnost može da zvuči, sve te stvari – i više od toga – moguće su u Božanskom matriksu. Ključ nije samo u tome da razumemo kako taj matriks funkcioniše, već nam je potreban jezik kojim ćemo moći da izrazimo svoje želje tako da one budu razumljive toj drevnoj mreži energije.

• • • • •

Naša najstarija i najslavnija duhovna učenja podsećaju da zaista postoji jezik kojim se obraćamo Božanskom matriksu, jezik bez reči u koji nisu uključeni uobičajeni spoljašnji znaci komunikacije koje stvaramo rukama ili telom. Taj jezik ima toliko jednostavnu formu da ga svi mi već znamo i tečno ga „govorimo”. Zapravo, njime se služimo svakog dana svog života – to je jezik emocija.

Savremena nauka otkrila je da sa svakom emocijom koju iskusi-mo u telu dolazi do hemijskih promena na stvarima kao što su pH vrednost ili hormoni, koji uvek odslikavaju ono što osećamo.⁹ Po-moću „pozitivnih” emocija kao što su ljubav, saosećanje i praštanje, i pomoću „negativnih” kao što su mržnja, osuđivanje i ljubomora, svi imamo moć da potvrđujemo ili negiramo svoje postojanje u sva-kom trenutku svakog dana. Uz to, emocije koje nam daju takvu moć unutar našeg tela imaju istu snagu i u kvantnom svetu izvan nas.

Mogli bismo shvatiti Božanski matriks kao kosmički prekrivač koji počinje i završava se u oblasti nepoznatog i pokriva sve između. Taj prekrivač prostire se kroz više slojeva i nalazi se svuda u sva-kom trenutku, već prostrt. Naše telo, naš život i sve što poznajemo, postoji i prostire se unutar tkanja tog matriksa. O svemu, počevši od trenutka kada smo začeti u majčinoj utrobi, pa do venčanja, ra-zvoda, prijateljstava i karijere, o svemu što doživljavamo u životu, možemo misliti kao o „naborima” na tom prekrivaču.

Posmatrano iz kvantne perspektive, o svemu – od atoma ma-terije i vlati trave, pa do naših tela i planeta – možemo misliti kao o „poremećajima” u glatkom tkanju ovog vremensko-prostornog

prekrivača. Možda nije puka podudarnost to što drevne duhovne i poetske tradicije opisuju postojanje na sličan način. Na primer, u Vedama se govori o jedinstvenom polju „čiste svesti” koje obuhvata i prožima sve stvoreno.¹⁰ Po tim tradicijama, sva naša iskustva misli, osećanja, emocije i uverenja – i svi naši stavovi koje pritom stvaramo – posmatraju se kao *poremećaji*, odnosno prekidi u tom polju koje je glatko i nepokretno.

Na sličan način, u spisu iz VI veka pod nazivom *Hsin-hsin-ming* (što se prevodi kao *Stihovi vere – uma*) opisana su svojstva suštine koja predstavlja nacrt za sve stvoreno. Ali sama ta suština, nazvana Tao, ne može biti opisana do kraja, baš kao i polje čiste svesti iz vedskih tekstova. Ona je sve što jeste – skladište svog iskustva, ali i iskustvo sâmoo. Tao se opisuje kao savršen „beskrajn prostor u kojem ničeg ne nedostaje niti je ičeg previše.”¹¹

Prema *Hsin-hsin-mingu*, onog trena kada mir Taoa poremetimo svojim osuđivanjem sebe i drugih, izmiče nam njegov sklad. Kada se to dogodi i kada se nađemo zapleteni u osećanja besa i odvojenosti, ovaj tekst nam nudi uputstva koja mogu biti lek za to stanje: „Da bi ušao u harmoniju sa ovom stvarnošću, kad god se sumnja pojavi, ti samo jednostavno reci : *Ne postoji dvoje*. U tom *ne postoji dvoje* ništa nije odvojeno, ništa nije isključeno.”¹²

Iako moram priznati da shvatanje sopstvenog bića kao poremećaja u Božanskom matriksu može donekle pokvariti naše romantičarsko viđenje života, takav pristup nam ipak daje moćan način poimanja našeg sveta i nas samih. Ako, na primer, želimo da stvorimo nove, zdrave i pozitivne odnose, ako želimo da u svoj život pustimo ljubav koja isceljuje ili da donesemo mirno rešenje za sukobe na Bliskom istoku, moramo kreirati nov „nabor” u toj „stvari” od koje su načinjeni prostor, vreme, naše telo i svet.

To je naš odnos prema Božanskom matriksu. Nama je data moć da zamišljamo, da sanjamo, da osećamo životne mogućnosti, i to iz samog matriksa, tako da on može odražavati to što smo stvorili. I drevna duhovna učenja i savremena nauka opisali su kako to kosmičko ogledalo funkcionise – u slučaju eksperimenata koje ćemo predstaviti u kasnijim poglavljima ove knjige, čak nam je pokazano i kako to odražavanje funkcionise u jeziku nauke. Doduše, iako ta proučavanja možda rešavaju neke zagonetke stvaranja,

ona, pored toga, otvaraju vrata još dubljim pitanjima o našem postojanju.

Jasno je da ne znamo sve što se može znati o Božanskom matriksu. Nauka ne poseduje sve odgovore – iskreno, naučnici čak nisu ni potpuno sigurni u to odakle potiče Božanski matriks – i svesni smo da bismo mogli da ga izučavamo još stotinu godina, a da ne dođemo do svih odgovora. Ali znamo da Božanski matriks postoji. On je tu, i kroz jezik svojih emocija možemo koristiti njegovu stvaralačku moć.

To znanje možemo primeniti na način koji je koristan i smislen u sopstvenom životu. A čineći to, ne možemo više poricati da smo svi povezani jedni s drugima i sa svim stvarima, a u svetlu tih povezanosti mogli bismo da shvatimo i to koliko smo, zapravo, moćni. Sa mesta snage koje nam takav uvid nudi, dobijamo mogućnost da postanemo spokojniji i saosećajniji ljudi, koji aktivno rade na stvaranju sveta koji odražava te karakteristike, ali i više od toga. Uz pomoć Božanskog matriksa, pruža nam se mogućnost da se usredsredimo na te osobine u svom životu, primenjujući ih kao svoju unutrašnju tehnologiju osećanja, mašte i snova. A kad to činimo, tada zaranjamo u istinsku suštinu sile kojom menjamo svoj život i svet.

O OVOJ KNJIZI

Naše iskustvo Božanskog matriksa može se uporediti sa softverom koji pokreće kompjuter. U oba slučaja, instrukcije moraju biti date na jeziku koji sistem razume. Kod kompjutera, u pitanju je numerički kod sastavljen od nula i jedinica. Ali kad je u pitanju svest, potreban je drugačiji jezik, onaj koji ne koristi ni brojeve ni abecedu, pa čak ni reči. Zbog toga što već jesmo deo Božanskog matriksa, može se očekivati da već imamo sve što nam je potrebno da bismo s njim komunicirali i da nam nije potreban nikakav priručnik sa instrukcijama niti neka posebna obuka. Tako zapravo i jeste.

Naime, jezik svesti su emocije koje svi mi kao ljudska bića doživljavamo. Već znamo kako da volimo, mrzimo, plašimo se i praštamo. Ako shvatimo da su ta osećanja u stvari instrukcije pomoću kojih programiramo Božanski matriks, možemo usavršiti svoje veštine

kako bismo mogli bolje da razumemo kako da u svoj život unesemo radost, zdravlje i spokoj.

• • • • •

Ova knjiga nema pretenzije da bude rad o istoriji nauke i o novoj fizici. Danas postoje brojni tekstovi koji su ove informacije na izvrstan način približili ljudima. Na neke od njih posebno ukazujem – na primer, na knjigu *Hiperprostor* Mičio Kakua, kao i na knjigu Dejvida Boma *Celina i implicitni red*. Svaka predstavlja nov način gledanja na naš svet i obe ih od srca preporučujem.

Namera ove knjige je da bude korisna alatka – vodič – koji možemo primeniti u otkrivanju tajni svakodnevnog života. Zato se na nekim mestima više usredsređujem na radikalne i neočekivane rezultate eksperimenata u kvantnoj fizici, umesto da previše zadirem u tehničke detalje samih eksperimenata. Da bismo mogli razumeti moć manifestovanja isceljenja, mira, radosti, ljubavi i partnerstva, kao i da bismo preživeli svoje vreme u istoriji, mnogo je važnije usredsrediti se na ono što nam o nama samima govore rezultati tih eksperimenata, nego do detalja objašnjavanja kako su oni izvedeni. Za sve one koje zanimaju tehnički detalji, naveo sam izvore i beleške na kraju knjige.

Mnogim ljudima najvažnija otkrića kvantne fizike su samo zanimljivi podaci o kojima mogu da pričaju na seminarima i radionicama ili da čavrljaju uz kafu. Ali ma koliko duboko sežu njihove implikacije i ma koliko nas visoko razmišljanje o njima može odvesti, čini se da ta otkrića imaju veoma malo uticaja na naš svakodnevni život. Kakve koristi, na primer, imamo od toga što znamo da se jedna čestica materije može naći na dva mesta istovremeno, ili da elektroni mogu putovati brže nego što je Ajnštajn rekao da mogu, ako to znanje na neki način ne doprinosi našem životu? Ta otkrića od kojih nam zastaje dah postaju nam važna tek onda kad uspemo da ih povežemo sa izlečenjem svog tela ili sa onim što doživljavamo u šoping-centrima, u svojoj dnevnoj sobi, na aerodromima i učionicama u kojima provodimo vreme.

Upravo ovaj vidljivi raskorak između tajanstvenog kvantnog sveta i našeg svakodnevnog života predstavlja ono mesto na kom ova

knjiga nudi most. Pored toga što opisuje otkrića kvantne fizike, ona ide i korak dalje: osmišljava načine na koje nam ta otkrića mogu pomoći da postanemo bolji ljudi i da zajednički izgradimo bolji svet.

Ova knjiga napisana je sa jednim ciljem: da probudi osećaj nade, mogućnosti i ohrabrenja u svetu u kojem se često osećamo sićušnim, neuspešnim i bespomoćnim, a želja mi je bila da to učinim svakodnevnim jezikom koji opisuje fantastične uvide nove nauke na lako razumljiv i zanimljiv način.

Na osnovu svojih iskustava sa brojnih prezentacija uživo, zaključio sam da je, ako želimo da dopremo do publike, veoma važno da poštujemo način na koji nas ona sluša. Bez obzira na to da li neko od nas o sebi misli kao o osobi koja više koristi „levu stranu mozga” ili oseća da je više sklon korišćenju „desne strane mozga”, svi mi koristimo obe moždane hemisfere kako bismo shvatili svet. Iako se neki ljudi više oslanjaju na jednu nego na drugu hemisferu, važno je uvažavati i intuiciju i logiku kada pozivamo ljude da naprave veliki pomak u svom pogledu na svet.

Zbog toga je *Božanski matriks* napisan na sličan način na koji su istkane niti nekog tkanja. U stranice ove knjige upleo sam opise ličnih iskustava koji odgovaraju „desnoj hemisferi” i iskustva sa istraživanjima i otkrićima koja odgovaraju „levoj hemisferi” i koja nam govore o tome zašto su te priče važne. Mislim da takav način iznošenja podataka manje liči na udžbeničko izlaganje, ali da istovremeno sadrži i dovoljno naučnih podataka.

Baš kao što je sav život sačinjen od četiri hemijske baze koje čine našu DNK, čini se da je univerzum izgrađen na četiri karakteristike Božanskog matriksa zbog kojih stvari funkcionišu onako kako funkcionišu. Ključ za shvatanje moći Matriksa leži u našoj sposobnosti da prihvatimo četiri temeljna otkrića koja je povezuju sa našim životima na do sada nezabeležen način.

Otkriće 1: Postoji polje energije koje povezuje sve kreacije.

Otkriće 2: To polje ima ulogu skladišta, mosta i ogledala u kojem se odražavaju naša uverenja.

Otkriće 3: To polje je nelokalno po svojoj prirodi i holografsko. Svaki njegov deo povezan je sa svim drugim delovima i svaki deo odražava celinu u maloj srazmeri.

Otkriće 4: Mi komuniciramo s tim poljem pomoću svojih osećanja.

Imamo moć da prepoznamo i primenimo Božanski matriks koji određuje sve, počevši od našeg izlečenja pa do uspešnosti naših veza i karijere. Čak i sam naš opstanak kao vrste može biti direktno povezan sa našom sposobnošću i voljom da se držimo onih postupaka koji afirmišu život i koji proizilaze iz jedinstvenog kvantnog pogleda na svet. Želim da budem pravedan prema velikim konceptima koje Božanski matriks podrazumeva, i zato sam ovu knjigu podelio na tri dela, i svaki od njih pokriva jednu od ključnih implikacija polja. Pošto nisam želeo da na kraju svakog dela iznosim neki formalan zaključak, samo sam ukratko naglasio ideje koje smatram važnim, označavajući svaku takvu zamisao kao „ključ” označen brojem (na primer *ključ 1*, *ključ 2* i tako redom). Popis svih dvadeset ključeva nalazi se na kraju osmog poglavlja.

Kratki opisi svih poglavlja pomoći će čitaocu da se snađe i pronade informacije koje su korisne u svakom smislu, i kao važne reference, i kao duboka inspiracija.

Deo I, ***Otkrivanje Božanskog matriksa: misterija koja sve povezuje*** istražuje ono što su ljudi oduvek osećali, a to je da smo svi mi povezani poljem energije koje sve spaja. U prvom poglavlju opisujem eksperiment koji je naučnike koji su tragali za takvim poljem koje sve povezuje bacio stotinu godina unazad. U ovom poglavlju opisujem i istraživanja koja su u XX veku dovela do napretka u kvantnoj fizici koji je primorao naučnike da ponovo razmotre onaj prvi eksperiment na osnovu kojeg su bili zaključili da je sve odvojeno. Zatim su data tri reprezentativna eksperimenta koji pokazuju najnovije naučne podatke o tom do tada nepriznatom polju energije. Ukratko, ta otkrića pokazuju sledeće:

1. Ljudska DNK ima direktan uticaj na materiju od koje je načinen naš svet;
2. Ljudske emocije imaju direktan uticaj na DNK koja utiče na materiju koja čini naš svet;
3. Odnos između emocija i DNK prevazilazi granice vremena i prostora, a efekti su isti bez obzira na udaljenost.

Kad dođemo do kraja prvog dela, više ne bi trebalo da postoji ikakva sumnja u postojanje Božanskog matriksa. Bilo da ga opisujemo iz duhovne ili iz naučne perspektive, očigledno je da tu nešto postoji – postoji jedno polje energije koje spaja sve što činimo, kao i sve što jesmo i sve što doživljavamo. Ako to prihvatimo, tada se logično nameću pitanja: „Šta da radim s tom informacijom?” i „Kako da Božanski matriks koristim u svom životu?”

Deo II, ***Most između mašte i stvarnosti: kako funkcioniše Božanski matriks*** istražuje šta znači živeti u univerzumu u kojem je sve međusobno povezano (nelokalno), ali je uz to povezano holografski. Suptilna moć tih principa verovatno je jedno od najvećih otkrića fizike XX veka i istovremeno jedno od najmanje shvaćenih i najčešće previđanih otkrića. U ovom poglavlju namerno su izostavljeni tehnički opisi jer je cilj bio da ono bude praktičan vodič za zagonetku iskustava koja svi delimo, a ipak retko prepoznamo njihovu poučnost.

Kad pogledamo svoj život sa stanovišta po kojem je sve svugde sve vreme, implikacije su toliko velike da je mnogima teško da ih pojme. Upravo zbog te naše povezanosti, u stanju smo da učestvujemo u životnim radostima i tragedijama bilo gde i bilo kada. Kako iskoristiti takvu moć?

Odgovor započinje poimanjem činjenice da zapravo ne postoje nikakvo „ovde” i „tamo” ili „tada” i „sada”. Iz perspektive života kao potpuno povezanog holograma, ***ovde je već tamo i tada je uvek bilo sada***. Drevne duhovne tradicije podsećaju nas da u svakom trenutku dana mi donosimo odluke koje ili afirmišu ili negiraju naš život. Svake sekunde biramo da se odnosimo prema sebi na način koji podržava naš život, ili na način koji ga potkopava; biramo da li ćemo disati duboko i životvorno, ili plitko i negirajući život i da

mislimo i govorimo o drugim ljudima s poštovanjem ili bez poštovanja.

Pomoću snage naše nelokalne, holografske svesti, svaka od ovih naoko nevažnih odluka izaziva posledice koje prevazilaze naš svakodnevni život. Naše individualne odluke spajaju se i postaju kolektivna realnost – i to je ono što ta otkrića čini i uzbudljivim i zastrašujućim. Kad to shvatimo, uvidećemo:

- zbog čega se naše dobre želje, misli i molitve već nalaze na svom odredištu;
- da nismo ograničeni telom i „zakonima” fizike;
- da podržavamo svoje voljene ma gde da se oni nalaze, počev od bojnog polja, pa do konferencijske sale, a da pritom nismo ni izašli iz svoje kuće;
- da zaista imamo potencijal da momentalno ozdravimo;
- da je moguće čak i zatvorenih očiju videti kroz prostor i vreme.

U III delu ***Poruke iz Božanskog matriksa: živeti, voleti i lečiti se u kvantnoj svesti*** posmatramo direktno praktične aspekte onoga šta znači živeti u jedinstvenom polju energije, ali i kako to utiče na dešavanja u našem životu. Pomoću primera sinhroniciteta i podudarnosti, upečatljivih primera lečenja namerom i objašnjavanjem toga šta nam pokazuju naše najintimnije veze, ovo poglavlje služi kao obrazac na osnovu kojeg možemo videti šta slična iskustva mogu značiti u našem životu.

Kroz niz primera iz života, želeo sam da sa vama podelim moć, ironiju i jasnoću shvatanja da naizgled nevažni događaji u našem životu zapravo jesmo „mi” koji sami sebi pokazujemo svoja prava, najdublja uverenja. Naveo sam i slučajeve kad nam kućni ljubimac svojim telom ukazuje na stanje koje je u našem telu prošlo neprimećeno ili se u njemu tek razvija.

Knjiga *Božanski matriks* predstavlja rezultat istraživanja koja su trajala više od dvadeset godina, ali ona je i moje lično putovanje ka otkrivanju smisla velike tajne sačuvane u našim najstarijim i najslavnijim mističnim i duhovnim učenjima. Ako ste oduvek tražili

odgovor na pitanja „Da li smo svi mi, zaista, povezani, i ako jesmo, koliko je duboka ta veza?” i „Koliko zaista možemo promeniti svoj svet?”, onda će vam se ova knjiga dopasti.

Božanski matriks napisan je za one među vama čiji život premošćuje stvarnost naše prošlosti nadom u našu budućnost. Vi ste ti od kojih se traži da oprostite i pronađete saosećanje u svetu koji posrće pod naletom bola, osuđivanja i straha. Upravo tu je ključ tajne – svoje vreme u istoriji uspećemo da preživimo samo ako, živeći i dalje u uslovima koji ugrožavaju našu egzistenciju, uspemo da stvorimo nov način razmišljanja.

Na kraju, moglo bi se dogoditi da otkrijemo da u našoj sposobnosti shvatanja i primene „pravila” Božanskog matriksa leži ključ tajne našeg najdubljeg isceljenja, naše najveće radosti i našeg opstanka kao vrste.

Greg Brejden,
Santa Fe, Novi Meksiko

• • • • •